

Universitätsbibliothek Wuppertal

Plvtarchi Chaeronensis Moralia, Qvae Vsvrpantvr

Svnt Avtem Omnis elegantis doctrinæ Penvs : Id est, varij libri: morales, historici, physici, mathematici, denique ad politiorem litteraturam pertinentes & humanitatem : omnes de Graeca in Latinam linguam transscripti summo labore, cura, ac fide

Plvtarchi Chaeronensis Ethicorum Sive Moralium

Plutarchus

Impressum Francofor. ad Mœn., M.D.LXXXII

De fraterno amore libellus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.

Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-351](https://urn.nbn.de/urn:nbn:de:hbz:468-1-351)

Tales Bio similes esse dicebat amphorarum, quæ auribus apprehensæ facile circumferuntur. Quo modo Alexinum ferunt sophistam inter deambulandum multa mala dixisse de Stilpone Megarensi: cùmq; eorum qui aderant quidam diceret, Atqui Stilpo te nuper laudauit: intulisse, Optimus; namq; vir est & generosissimus. Contrà Menedemus, auditio se ab Alexino sape laudari, Ego autem, inquit, semper virtuoso Alexinum, malus proinde homo est, vel qui malum laudat, vel quem bonus vituperat. Adcō is talibus rebus se mutari aut capi non sinebat: tenens nimirum Antiphenei illius Herculis præceptum, qui pueros iubebat nemini ipsos laudati gratiam habere. quod nihil aliud erat, quam ne incepta verecundia capti, laudantibus vicissim adularentur. Ac sufficit, puto, illud Pindari, qui dicenti, Ego te vbiq; & apud omnes laudo, Respondit: & ego tibi gratiam refero: facio enim ut verax sis. Quod itaq; aduersus omnes animi prauas affectiones vtile est, eo maximè indigent, qui facilè sibi vitioum pudorem incuti patiuntur. ut quando vieti eo virtio præter animi propositum peccauerunt atque subuersi sunt, arctè memoria complectantur, cíque penitus infigat signa mortis atq; pœnitentia, ac plurimum temporis ijs recordandis & obseruandis tribuant. Sicut enim viatores vbi in saxum impegerunt, & nautæ apud promontorium aliquod nauim sicubi alliserunt, memores sui casus non ista modò ad quæ offenderunt, sed & similia horum perpetuò horrent atq; vitant: ita qui vitiosi pudoris turpitudinem & damna continenter pœnitentia mortis sentiente animo reuelunt, in simili re cohibebunt scipios, ne que facilè rursus in peccatum prolabentur.

PLUTARCHI DE FRATERNO
amore, libellus.

VE R V S T A Castorum simulacra Spartani Dokana, quasi trabalia, appellant. sunt autem duo ligna æ qualiter inuicem distantia, duobus alijs transuersis coniuncta, ac videtur communitas individua eius sigilli admodum conuenire fraterno deorum istorum inter se amori. Horum ego imitatione vobis, Nigrine & Quinte, scriptum hoc dedico, dignum vobis donum. nam

nam ad quæ libellus cohortatur , ea vos iam agentes , testi-
monio potius ornari , quæ offici admoneri videbimini . gau-
diūmq; è rectis perceptum actionibus iudicio permane-
nem faciet stabiliorem , cùm probare vos facta vestra bonis
& honesti studiosis spectatorib; cernatis .

Aristarchus Theodectæ pater in sophistarum multitu-
dinem illudens , olim à grè septem sophistas iuentos dice-
bat , nunc autem vix totidem reperi si , qui se non profitean-
tur litteratos . Ego autem nostra ætate non minus raram
fratrum amicitiam video esse , quām fuerunt quondam o-
dia fratrum , quorum exempla ob absurditatem tragediis
ac theatris sunt publicata . omnes adeò homines hodie si in
fratres incident probos , haud aliter eos admirantur , atque
Molionidas illos , quorum corpora in vnum coaliuisse exi-
stimat fuit . vsumque communem opum , amicorum , &
seruorum à parentibus acceptorum , non minus incredibi-
lem & monstrorum putant , quām si vna anima duorum
corporum manus , pedes , oculosque regeret . Atqui exem- Fraternū
plum vsus fraterni natura non longè à conspectu remouit : amorē na-
sed in ipso corpore pleraque necessaria fecit duplicitia , ger-
mania , & gemella , manus , pedes , oculos , aures , hares . eo si-
gnificans , omnia hæc salutis & mutui auxilij , non dissidij
causa & pugnæ sic esse divisa . ipsasque manus in multos at-
que inæquales scissas digitos omnium instrumentorum ac-
curatissimè & artificiofissimè paravit . adeò ut Anaxagoras
ille priscus humanæ sapientiæ causam manibus imputaue-
rit . falsò quidem hoc . Non enim propter manus homo est
sapientissimus : sed quia natura eum ratione & arte prædide-
rat , instrumenta quoque talia est nactus . Id vero omnibus
est manifestum , naturam ex uno semine ac principio duos ,
tres , aut etiam plures fratres gignere , non discordiæ ac re-
pugnantia causa , sed vt separati facilius sese mutuo adiu-
uatēt . Quippe tricorpores illi & centimani , si quidem exti-
terunt omnibus inter se membris concreti , nihil fortis aut ,
scorsim agere potuerunt . cùm fratres & manere , & peregri-
nari , & simul rem pub. gerere , atque agros colere mutuis o-
peris possint : si quidem principium benevolentia ac con-
cordia à natura inditum conseruent . quod si non faciunt ,
nihil differunt à pedibus inuicem se supplantantibus , opí-
nor , aut digitis contra naturam mutuo se implicantibus ac

distorquentibus. Immo sicut in uno eodemque corpore variis communicatione naturae atque alimenti humida & secca, frigida & calida, concantu consensuque suo temperamentum corpori optimam suauissimamq; conciliant, sine qua neq; diuitiae (vi dicitur) neque regnum quod homines diis æquat, ullam habet gratiam auctoritatem: si autem inter ista oboriantur seditione, altero alterum oppidente, foedissimum animal corruptitur atq; perditur. sic ob fratrum cordiam, & genus floret, & viget familia, & amici familiæque in instar choriscitè instituti, nihil neque dicunt, neq; sentiunt aut faciunt.

At per dissidium vel possumus est in honore,
scilicet obrepente aut calumniatore, seruo aut adulatore extrinseco, aut ciue inuidio. Sicut enim morbi corporibus suum auersantibus alimentum multorum absurdorum ac i¹⁵ damnosorum ingenerant appetitionem: sic sinistræ de cognatis suspiciones, cōsuetudinem malorum hominum adiscunt, extrinsecus in locum eius quod deest affluentem. Sanè Arcadicus ille apud Herodotum vates, suo pede spoliatus necesse habuit ligneum assumere. frater autem ob dissidium eum fratre alienum è foro aut palestra sibi socium accersens, nihil videtur agere aliud, quam carnem & secum natam partem corporis vltro amputans alienam apponere sibi. Ipse enim usus amicitiam consuetudinemq; admittens ac desiderans, docet cognatos esse honorados, collendos, atq; conseruandos. cūm neq; possimus, neq; natura nos nostra sinat vivere sine amicis, atque commerciis solitarios. Itaque rectè ille apud Menandrum:

*Non pocula & quotidianus luxus pater,
Nostras parant queis res possimus credere.*

*Ingens profecto se innuuisse putat bonum,
Adeptus umbram amici nostrum quisquis est.*

Revera enim plerique amicitiae nihil aliud sunt quam umbras & imagines illius primæ, quam natura liberis erga parentes, fratribusq; aduersum fratres ingenuit. quam qui non s¹⁵ veneratur & colit, an is fidem facit ullam se aliis esse benevolentem? aut qualis tibi videtur, qui socio in salutatione ac literis nomen fratris tribuens, ne eadem quidem via cum fratre sibi ambulandum putat? vt enim furiosum est, simulacrum ornare fratris, corpus eius pulsare & mutilare: sic nomen

nomen fratris in aliis venerari & colere, ipsum fratrem ostendere & fugere, parum sani est, ac eius qui nondum in auctum induxit naturam sanctissimum esse ac maximū sacram. Memini me cū Romæ esse, arbitrium inter duos fratres suscepisse, quorum alter videbatur sapientiae studio operam nauare, erat autem, ut res docuit, non fratris modō, sed etiā philosophi falso titulo ornatus. me enim petente, ut cum fratre & indocto ita ageret, sicuti philosophū deceret; hæc, aiebat, tu verè ad rudem literarum hominem dices; ego autem nihil puto præclarī esse in eo, quod eodem ex vetero nati sumus. Tu vero, dicebam ego, satis ostendis, ne id quidem magis abs te fieri, quod ex genitalibus natus es. At vero reliqui omnes, etiam si secus sentiant, tamen hoc dicunt atque canunt, primū secundum deos honorem ac 15 præcipuum parentibus naturam, & legem naturæ destinatae: neq; diis quicquam gratias homines facere, quam si parentibus alumnisq; suis veteres super nouis feneratas gratias benignè & alacriter persolvant. neque contra maius est argumentum impietatis, quam parentum despiciens & in eos iniuriaz. Itaque interdictum est nobis, ne aliis malè faciamus: matri autem & patri non ita se dare, ut semper ea dicas atq; agas quibus lœtentur, etiam si molestiam præterea nullam afferas, impiū iustūnq; habetur. Quæ autem liberorum actio, quod officium, quæ affectio maiorem parentibus afferat lœtitiam, quam constans fratum inter se benevolentia atq; amor? Quid? nonne id facile è contrario potest perspicere? vbi enim vernam pater & mater a se in honeste habitum filii ignominia afficientibus, aut plantas & agros quibus ipsi gaudebant aliquando negligentibus molestiam capiunt, domiq; natus canis aliquis aut equus non curatus saevum humanoru atq; liberalium animos rāgit, & ægrè ferut à liberis catus, spectacula, aut athletas quos probauerat ipsi, despici aut exhibilari: æquōne iidē ferre animo possint filios inter se discordias alere, odia gerere, maledicere mutuis incessere, in omnibus rebus & actionibus inuicem se opponere, deniq; vnum ab altero euerteri? non, puto, quisquam hoc dixerit. Ergo contra amantes ac diligentes mutuò fratres, & quātum natura corporibus deiunxit eos, tantu animi affectionibus & actionibus in vnum coeuntes. & studia, orationes, deniq; seria & ioca omnia inter se communia

munia habentes, suauem & beatum senectutis parentum alumnū mutuum amorem parant. Nemo vñquam pater ita dicendi, honorum, pecunia studiosus fuit, vt liberorum, itaque neque discētes, neque magistratum gerentes, neque rem augētes filios tam suauiter vident, quam mutuō amantes. Apollonidem Cyzicenam, Eumenis regis matrem ac trium præterea filiorum, Attali, Philetæui, & Athenæi, predicasse subiude se beatam, diisque egisse aiunt gratias, non propter diuitias vel imperium: sed quod tres filios videret natu maximi eff. satellites, cūmque in medio ipsorum gladios hastasque ferentium absque metu versari. Contra Xerxes Ochum filium in sīdias fratribus struxisse cūm comperrisset, mōrōre est extinctus. Inimicitæ enim fratrum cūm sint, vt dixit Euripides, graues, parentibas ipsis sunt grauisimæ. quippe qui fratrem suum odit, cūmque fert molestæ, non potest non & patrem eius & matrem inculpare. Equidem Pisistratus filii iam adultis alias ducens vxoret, dicebat quia hos bonos præclarosq; esse putaret, velle se pluriū his similiū patrem fieri. Boni autem & iusti filij, non modò gratia parentum magis se inuicem diligenter: sed parentes quoque ipsos vñus propter alterum: itaque & sentient & dicent, se his cūm ob multa alia bona debere gratiam, tum maximè ob fratres: scilicet hos à parentib. consécuros, rem omnium quæ habetur preciosissimam ac suauissimam. Pulchrè etiam Homerus facit Telemachum calamitatis loco deputare, quod fratre careret:

Od. o. 117.

V̄sque adeo nostram gentem Saturnius orbam
Reddisidit, vt me stirps dependeat omnis ab Enio.

Oper. 374.

Hesiodus autem non bene præcipit, vnicum filium debere paternorum esse hæredem bonorum: & quidem Musarum, discipulus, quæ quia ob benevolentiam & amorem sororium simul semper degerent, Musæ quasi homū vñcæ dicuntur? Ergo parentum respectu fraternus amor talis res est, vt qui fratrem diligit, is simul demonstrat parentes quoque a se amari. Liberis autem eadem res exemplum mutuō amandi præbet, quo efficacius nullum inueniri possit. sicut ab altera parte pessimum mutuō odia gerendi studium ijde specimen parentum secuti suscipiunt. Qui enim filios ad concordiam cohortatur, cum ipse in litibus, rixis, & certaminibus fraternali consenserit, is

alij

Alijs medet vult, sp̄c Elceribus scatens:

factisque suis orationi vires adimit. Quis verò non despiceret Eteoclem illum Thebanum, si hæc aduersus fratrem fatus,

Ad solis ortum sit a sidere scandere velim, &c

Subire terras, hoc si possum consequi,

Deorum maxima & potissim tyrannide:

suis liberis præcipere.

Aequalitatem colere, qua verbes veribus,

10 Socosq̄ socijs, suntos suntis fidere

Denuncit obligatiq; soli q; omnium

In rebus humanis huic est permanſio?

Aut quis tibi videretur Atreus, si tali prandio fratri exhibito, filios suos hac sententia institueret?

15 Vt si equidem cognato iunctis sanguine

In rebus aduersis opem fert vincus.

Exputgandum est ergo odiū fratum quod & parentum se- *O diū frā-*

nectutē malē alit, & pessimē liberos educat. Adde quodd et. *trū quāle:*

iam apud ciues criminibus obijcit, existimant enim ex tan-

20 ta necessitudine, coniuctu, & familiaritate fratres ad ini-

micitias delabi nunquam potuisse, nisi multorum & atro-

cium sibi inuicem essent flagitorum consej. quippe ma-

gnas oportet esse causas, quæ magnam benevolentiam a-

amicitiāque dissiperent: vnde sit, vt non facilē locus sit re-

25 conciliacioni. Nam sicut quæ compacta sunt, etiam glutin-

ne soluto rursus colligari ac coire possunt: corpus autem

quod natura vniuit si rumpatur aut scindatur, difficulter

glutinari aut rursum potest coalescere. ita quas vras con-

30 tractit amicitias, ex discido accidente nullo negocio redin-

tegiantur fratres vbi naturali amore exciderunt, neque in

gratiam facilē redent, & reconciliatio semper cicatricem

forsidam ac latente malo infectam retinet. Enim uero o-

35 mnis homini aduersus hominem inimicitia cum maximē

moleſtis animi subiens affectionibus, studio inquam con-

tendendi, ira, inuidia, memoria iniuriarum, dolorem ani-

mo perturbationēque adfert. Sed aduersus fratrem suscep-

pta, cum quo sacrificia sunt, & sacra parentum, sepulcrūm-

que communia, cōmuniſt etiam, aut saltē vicina domus;

ante oculos expositam habet molestiam: quotidie in me-

moriam redigens vācordiam, qua factum est vt iucundissi-

Eurip.

Phœnisi.

mus

mus vultus ad spectu iam sit inuisissimus, & terrori summo vox à puerō grata ac familiaris. multos quoque alios fratres videntes eadem domo ac mensa & non diuisis inter se prae-diis ac mancipiis vti, ipsi amicos eriam hospitēsque diuersos habent, inimica omnia ducentes quæ fratti sunt acce^spta. cùm quidem omnibus hoc facillimum sit ratiocinari, Amicos & compotores, affines & familiares parari alios posse, prioribus armorum instar aut instrumentorum perditis: fratrem recuperari non magis posse quam manum abscissam, aut erutum oculum. Præclarè etenim mulier il^{lo}la Persica dixit, cùm fratri salutem liberū anterulisset, Posse aliam se prolem nancisci, fratrem autem, amis-
sis parentibus, nullum. Quid ergo agendum est, dices, si cui malus obtigerit frater? Primò omnium tenendum hoc est, vitium omni amicitia generi se insinuare: &, vt est apud is Sophoclem,

*Mortalium res siccundas examines,
Inuenies in plenisque turpitudinem.*

nam neque cognitorum, neque sodalium, neque venereus amor sincerus, purus, nulloque virtus suffusus reperietur. E- 29 quidem Laco quidam cùm pusillam duxisset uxorem, dicebat de malis minimum esse diligendum. Fratribus autem modestè hoc suaseris, vt familiarissima potius sustineat ma-la, quam aliena experiantur. illud enim quia necessitas imponit, culpa & crimine vacat: hoc quis sponte suscipitur, 28 reprehensioni est obnoxium. Non enim compotori nos, non æuali, non hospiti

Sine arte factis compeditibus pudor obligat:

sed consanguineo, simul educato, eundem patrem, eandem matrem habeti. huius & peccatis quibusdam ignoscendum est, & dicendum fratri aliquando,

Od. v. 331. Non ego delovere, aut miserum te linquere possum,
vitiosumque vel insipientem, ne imprudens odio in te meo
vitiū aliquod à paterno maternōque semine tibi ingenitum
in te acerbius puniā. Etenim alienos, vt aiebat Theophras-tus, non amando iudicare debemus, sed iudicium amoris
præmittere. Vbi autem natura iudicio ad contrahendam
benevolentiam non concedit prærogatiuam, neque præstolati sunt sermone tritum illum salis modium, sed amici-
tia principium inseuit: ibi non morosi, neq; accurati dehe-
mus

inus esse delictorum censores. Nunc quid his faceres, qui peregrinorum & alienorum hominum, cum quibus virtuosam amicitiam in conuiuio, lusus, aut palestra coiuerunt, facilè tolerantes peccata, & cum voluptate, fratribus se acerbos & implacabiles exhibent? cùmque & canes iracundos, & equos, quinetiam lynxes, feles, simias, leones alant atq; ament, iras fratrum, aut insectias, aut ambitiones non sustinent? alij cum pellicibus aut leonis domos agricolae perscriperunt, de area domus arq; angulo cum fratre duello decertant: deinde malorum odium suo in fratrem odio præscribentes, obambulant fratri malitiam obijcentes, quam in aliis etiam magnam tolerant eaque ytuntur. Atq; hoc quidem sit totius exordium disputationis. Principium *Fratrius of-*
 autem doctrinæ ~~memoriam~~ non, ut alij à diuisione bonorum *socii vivis*
~~paternorum~~, sed à vitando vito de meritorum adhuc vi *parents*.
 uentum parentum certamine atque obtestatione. A ges-
 laum Ephori multauerunt, quod is vnicilibet senuum desi-
 gnato bouem præmium virtutis dono mitteret, eamq; at-
 tulerunt rationem fact: quod publicos largiendo priuatim
 sibi conciliaret sublisque ficeret. Filio autem recte hoc sua-
 seris, vt parentibus colendis non sibi soli eorum beneuo-
 lentiā capter, inque se vnum eam deriueret. quonodo mul-
 ti fratres astu supplantant, iniustitia huius specioso, sed in-
 iusto vi prætextu. maximum enim & præstantissimum bo-
 norum paternorum, benevolentiam parentū iis admunt,
 illiberaliter & veteratoris capta occasione ipsis occupatis
 occurrentes, & ignoracionibus germanorum insidiantes,
 inq; his maximè compositos se, dictōq; parentū audientes,
 ac modestos gerentes, in quibus peccare fratres, aut delicti
 suspectos vident. Atqui contrā fratris est opus vbi itascūtūt
 fratri parentes, partem iræ subite atq; in se recipere, eamq;
 veluti labore adiuuando faciliorem reddere. ministerij &
 captatæ gratiae in societatem quoconque modo eundem
 admittere atq; adoptare: & vbi is occasionem aliquam ne-
 glexit, eum excusare vel aliam occupationem eius præscri-
 bendo, vel naturam ad alias res aptiorem. Recte etiam Aga-
 memnon de fratre:

Non hunc desidia, aut discordia tanquamatur,
 In me respiciens sed enim, nostrosq; subindo
 Expectans cessat conatus.

Ili. x. 122.

sibi

sibi hoc muneris à Menelao relictum dicens. Libenter et iam nominum permutationem admittit parentes, fidemque adhibet filii, cùm socordiam fratis simplicitatis, prauitatem dexteritatis, pertinaciam animi contemptum non fereuntis nomine velant. vt qui sic fratrem in gratiam reponit, simul & iram aduersus eum conceptam iniuniat, & patris erga se augeat benevolentiam. Purgato ad hunc modum fratre, iam is ipse arripiendus est, ob peccatumq[ue] serio obiurgandus, & liberè ostendendum vbi officium prodidat. Nam neque negligendus est frater peccans, neq[ue] insulatio tandem peccanti; quorum hoc est gaudium ex alterius malo capientis, illud peccandi societatem ineuntis: sed curam se fratri gerere, & dolorem ex ipsis in commodo sentire ostendet qui castigat. Vehementissime autem fratrem coram inculcare potest, is qui ei studiosissimè apud parentes fuit, patrocinatus. Quid si frater iniuria culpetur, in aliis quidem rebus iras parentum ferre atque indignationes, iisque in omnibus ministeriis, operam nauare aequum est: patrocinium autem & excusatio fratri absque culpa male audiens apud parentes, res sunt nullam merentes reprehensionem, atque pulchrae. neque in hoc genere metuendum est illud Sophocleum,

O pessime fili, cum patre disceptans tuo:

cum tulibera voce utaris pro fratre quem iniquius tractari arbitris. ipsi enim parentibus, vbi coniunctur iniuria, in hoc litis genere cadere causa quam vincere est iucundius.

*Fratrius of-
ficiū, mor-
tuis paren-
tibus.* Cæterum vbi mortuus est pater, rectum est fratres magis etiam quam prius benevolentiae mutuae esse tenaces. ita vt prius in deplorando ac mereendo societas quædam cernatur: deinde suspiciones ac calumniæ seruorum atque aliorum quorum alij huic fratribus, alij alij se se accōmodant, repellantur. credantque fratres cùm alia esse vera, quæ de Castorum fraterno amore fabulis sunt prodita, tum quod Pollux quendam de fratre nescio quid ruminculi sibi insurrantem pugno impacto trucidavit. Deinde ad herciscundam familiam non ita se conferent, vt prius bellum sibi inuicem indicant. sicut vulgo solent exclamare,

O tumultatio, belli filia,----

& parati ad fraudem rixamque adire. Sed illi diei maximè est adhibenda cautio, que aut discordia inimicitia & que im- placabilis,

placabilis, aut concordia amicitiaeque erit principium. Itaque pro se maximè, si verò id fieri non possit, cōmuni amico & omnibus fauente adhibito teste, iustitiae suffragiis, vt Plato ait, quæ amicè ac conuenienter possunt dantes accipientēsque, ita sentient, curam rerum ac dispensationem inter ipsos esse diuīsam, vsum & possessionem in medio posita omnibus integrāmq; relinqui. Qui verò nutrices, puerosque vna educatos & familiares in auctione superato fratri auellunt, discedunt mancipio uno re auēta, cūm interim id vendiderint, quod de bonis paternis maximum est atque honoratissimum: amicitiam fratris inquam, & fidem. Nō uimus porrò quosdam nullo proposito lucro, contendendi tantum studio hæreditatem a parentibus reliqtam nihil creuisse æquiore animo, quam si ad spolia ex hoste diripienda venissent. quorum è numero Charicles erant & Antiochus Opuntij: qui argenteo poculo in duas discisso partes, itēmque veste, ita discesserunt, ac si imprecatione aliqua tragica coacti fuissent.

Hereditatem acuto ferro herciscere.

Eurip.

- 20 Sunt qui etiam iactanter aliis prædident, quod in diuisione *Phæniss.*
versutia, vehementia, & impostura vi plus fratribus abstulerint. cūm eo se deberent iactare, si æquitate, gratia, & concedendo superiores fuissent. Proinde dignum est memoria factum Athenodori: quod quidem omnes nostre com-
25 memorant. Habuit hic fratrem Xenonem natu maiorem: qui in tutelæ administratione cūm multa prodegerisset, tandem ob raptum mulieris damnatus est in iudicio, bonaque ipsius in fiscum Cæsaris sunt redacta. Erat tum adolescens Athenodorus, imberbis etiamnū. cui cūm esset pars opum redditiva, non neglexit fratrem, sed omnib. in medium expositis, denuò cum eo partitus est: cūmque inter diuidendum multis à Xenone afficeretur iniuriis, neque indignatus est, neq; mutauit factum: sed māsueto hilariq; animo tulit fratris sui vācordiam, in tota Græcia nobilitatam. Solon qui-
30 dem effatus de republica, Ab æqualitate nullam profici-
seditionem, visus fuit nimis gratificari vulgo, & arithmeti-
cam proportionem, qua populo ciuitatis gubernatio tra-
detur, loco pulchræ istius geometricæ introducere. Qui
autem in re familiarī frates hortatur, maximè quidem vt
quod ciuib. præcipiebat Plato, Meum & tuum exterminēt:

¶

si verò

Si verò id fieri nequeat, saltem ut æqualitatem eolant atque teceant: is egregium concordiae & pacis fundamentum iacens, identidem etiam illustribus hoc exemplis confirmet. Quale est Pittaci, qui à rege Lydorum interrogatus a pecunias possideret: Duplas respōdit se potuisse habere, siquidem voluisset fratrem mortuo. Sed quoniam non tantum in pecunia possessione ac defectu id quod minus est, inimicum exstat ei quod habet amplius: sed in vniuersum, ut Plato ait, in æqualitatem motus, æqualitatem status ac permanētio sequitur: sic ut omnis quidem in æqualitas cum periculo discordiarum inter fratres sit coniuncta: & tamen item in omnibus pares esse non possint rebus, quædam enim ipsa statim natura in æqualiter distribuit, alia fortuna vita in sequentis. discordia porrò inuidiam ingenerant, & obstructionem, turpissimos morbos, ac non familiariū modū, sed & virium pestes. Huic itaq; etiam incommodo est

Inequalitas fratrum præstat hoc consoluerim, primū ut quibus rebus videtur Et meden- excellere, eas cōmunicet cum fratribus, amicēq; eos in suæ dūm.

quantum res patitur obuiam eundum. Ergo ei qui fratres sunt, fratrem præstat hoc consoluerim, primū ut quibus rebus videtur. Deinde non fastum aut superbiam v. surpando, sed demittendo se placidè, præstantiam suam inuidiæ securam reddat, ac fortunæ in æqualitatem compenset quācum eius fieri potest moderatione animi. Sic Lucyius noluit prior fratre minorē natu magistratum gerere, sed suo anno prætermisso, fratris annum præstolatus est. Pollux re deus quidem solus, sed semideus vna cum fratre esse voluit, ac in partē mortalitatis venire, ut immortalitate eum sua impertiret. Tibi verò, dixerit aliquis, mihi homolice nisi hil tuorum honorum deminuenti æquare vñaque exornare fratrem tuum, cōcedenti tanquam vñsumfructum ei gloriaræ virtutisque tuæ, aut prosperitatis. sicut Plato fratribus suis celebritatem nominis parauit, cùm eos in pulcherimō suorum librorum inseruit, Glaucōnem & Adimātūm in Rēpublicam, Antiphontem natu minimum in Parmenidem. Præterea sicut ingenis & fortunis fratrum in æqualitates insunt, ita fieri nequit ut alter in omnib; omnino rebus altero potiores ferat. Elementa quidem aiunt ex una eadē inque materia orta esse, cùm diuersissimæ rationes

eorum sint facultates. Nemo autem vñquam vñdit duos
fratres eodem patre ac eadem matre natos, quorum al-
ter esset Stoicus, simul sapiens, pulcher, gratiolus, libera-
lis, honoratus, diues, facundus, disciplinis honestis dedi-
tus, humanus: alter turpis, inuenustus, ignobilis, illibera-
lis, pauper, infans, illiteratus, inhumanus: sed in etiam
obscuriotibus & abiectioribus quedam tamen vt cunq[ue]
portio gratia, aut facultatis, aut ad praeclaratum aliquid a-
ptitudinis à natura insita.

10 *Inter echinopodes velut, asperam & inter ononis*

Nascuntur passim mollis leucosa.

Ergo isthæc, qui in aliis præstare viderunt si non deprimat
neque occultet, neque tanquam in certamine omnem pal-
mam præcipere fratri laboret, sed concedat ei, in que mul-
tis rebus eum quam se plus valere fateatur, identidem in-
uidiam occasione, velut materia igni subtrcta extinguet,
immò ne existere quidem & conflari inuidiam sinet. Qui
autem his ipsis in rebus, quibus se anteire nouit, fratribus o-
peram consiliumque adsciscit, ut rhetorice peritus in agen-
da causa, cuius rationis gnatus in rep. gerenda aut actio-
nibus ad amicitiam pertinentibus, denique, vt verbo di-
cam, qui nulla in re memorabili & honorem conciliante
fratrem suum omittit, sed omnium pulchrorum eum so-
cium facit, præsenti vtitur, absentem expectat, planèque id
significat, se non minus illo ad agendum idoneum, gloria
tamen & facultate cōcedenda vincere: is nihil sibi adimes,
fratri magna addit ornamenta. Atque hæc præcepta sunt
præstantiori. Rursum qui inferior est, cogitet non vnum ac
solum fratrem ipso locupletiorē, aut doctiorem, aut glo-
ria splendidiorem esse: led in multis se à multis superari at-
que adeò innumeris,

Telluris ampla qui fruuntur frugibus.

Quod si aut omnibus inuidēs obambulat, aut de tam mul-
tis beatis solus eum viris, qui vt sanguine proximus, esse
35 debuit carissimus: certè hoc infelicior nemo quispiam a-
lius possit dici. Proinde sicut Metellus censebat debere Ro-
manos diis gratias agere, quod Scipio, cùm talis esset, non
alia in vrbe exstitisset: ita vñusquaque in votis habere hoc
præcipue debet, vt ipse aliis possit felicitate anteire. Si
verò, fratri id optare excellentiæ, quod ipse experebat.

Inuenias autem ita infelices in rebus pulchris æstimandis quosdam, ut cum ob amicos illustres gaudio efferantur, multumque sibi tribuant quod hospitio virorum principum ac diuitium vtantur: splendor fratum suis offici luminibus iidem opinentur. cumque ob parentum res bene gestas, præauorūmve præturas, unde ad ipsos nullus reddit fratus, se si iactent, propter fratum hæreditates, magistratus, illustres nuptias animo concidant & sint in mœstia. Atqui conueniebat omni prorsum vacare inuidentia: aut si hoc fieri non posset, foras eam conuertere & in alios deriuare, imitarique eos, qui seditionem è ciuitate in hostes transferunt.

Iliad. ζ.
227.

Nam mihi sunt multi Troes, socij q; Vocati,
Inq; & vicem multi ribi sunt de gente Pelasga,
quibus inuidas, cum quibus æmulationem exerceas. Non debent autem fratres lancium instar in trutina alter altero elato deprimi, humiliato extolli. sed alter alterius bonis vñā augeri ac vicißim ad crescendum aliquid momenti adferre. quo pacto exigui numeri magnis vtrō citrōq; multiplicando simul ex crescunt. Quippe etiam inter digitos is 20 quiscribere aut psallere nescit, id scientē non est deteriore conditione, sed mouetur vñā, & omnes quodammodo mutuas tradunt operas: tanquam dedita opera facti inæquales, itaque oppositi, vt parui maioribus adiumento essent. Sic Craterus Antigono fratre regnante, & Casandro Peri- 25 laus, ad munera legati obeunda, & administrationem rei familiaris se se contulerunt. Contrà Antiochi, Seleuci, Grypi, Gyziceni, cum non didicissent secundo à fratribus esse loco, sed purpuras ac diademata appeterent, scipios inuicem, ipsamque adèò Græciam multis calamitatibus oppleverunt. Cæterū quandoquidem ambitionis præsertim ingenii inuidia atque obrectatio incidit aduersus honore aut gloria præstantes, utilissimum hoc loco fratribus est, ne ab iidem honores dignitatēs q; petant, sed alij ab aliis nam feræ quoq; inter se pugnant, quæ alimentum iidem ex re- 35 bus captant: & aduersarij inuicem sunt athletæ, qui eidem certamini student. cum interim pugiles pancratias, & stadium currentes luctatoribus faueant, studiōq; & opera adfint. Ita etiam Tyndaridaru alter Pollux pugillatione, Castor alter cursu vincebat. Recte etiam Homerus Teucrum fecit

fecit arte sagittandi inclytum, Aiace fratre inter grauis ar-
maturæ pedites principe,

Illum qui clypeo splendente subinde tegebat.

Iliad. 9.

272.

Sic & in repüb. prætores oratoribus popularibus raro inui-
dent, & de oratoriā artem tractantibus causidici sophi-
stis, & de medicis ij qui victus rationem prescribunt chirur-
gis: sed mutuò se adiuuant atque commendant. At gloriam
velle & admirationem captare eadem ex arte aut facultate,
inter prauos perinde est, ac si duo aliqui eandem amantes
mulierem, vterq; plus altero placere laboret. Sanè qui di-
uersis incedunt itineribus, nihil sibi mutuò prosunt. Qui
autem vita genera sectantur diuersa, ij & inuidiam decli-
nant, & facilius alter alteri est adiumento. quales fuerunt
Demosthenes & Chares, rufumque Aeschines & Eubulus,
item Hyperides & Leosthenes: cum alteri ad populum ora-
rent & referrent, alteri exercitum ducerent ac res gererent.
Iraque fratres, vbi citra inuidiam communicare gloriam &
potentiam nequeunt, quam longissimè debent alter ab al-
terius studiis & ambitione animū diuertere: ut decorē pa-
to exhilarare mutuò, non molestia afficerē possint. Enim
uerò præter hæc onania cauendum est ab affinium, dome-
sticorum, mulierumque prauis sermonibus, qui nonnun-
quam ambitioni nostræ succēturiati feruntur: Frater tuus,
aiunt, omnia est, omnes eum admirantur & colunt, ad te
nemo accedit, nullo es in honore. Ego verò, diceret homo
sanæ mentis, fratrem habeo laude florentem, cuius ad me
gloria maxima pars pertinet. Dixit quidem Socrates, mal-
le se Darium habere amicum, quam Dāricum. Sed fratri re-
atē sentient non minori bono cedit frater magistratum
gerens, diues, aut facundia clarus, quam si hæc ipsi obtigis-
sent. Atque hoc potissimum modo istæ inæqualitates de-
bent excusari. Verùm ætatis ratione aliae inter non rectè
institutos fratres incedunt statim discordiæ. Etenim natu
maiores iunioribus dum volunt imperare ac præesse, o-
na, & de-
miique in re eos gloria & potentia anteire, molesti sunt & corum.
iniucudi. contraq; minores frānum auersando & ferocièdo
ad despectum & cōtemptum maiorem se adsuefaciunt. hinc
fit, vt & iuniores fugiant, ægrēq; ferant admonitiones ma-
iorum, inuideri sibi, seq; opprimi ab iis putates: & natu ma-
iores excellentiam vndiquaq; affectantes, minorum incre-

menta timeant, tanquam ipsos deieclura. Enim uero sicut
in beneficio volunt gratiam ab hoc qui eam init minorum,
ab eo in quem confertur maiorem estimari: ita si quis pra-
cipiat maiori ut ne magnum aliquid putet esse aetatem, mi-
nor ut ne parvum, vitrumque despectu, neglectu, contem-
ptuque alterius liberauerit. Et quoniam maiori curam ge-
rere, pteire, castigare coenit: minori honorare, imitari, le-
qui: procuratio socialis magis cito quam paterna, plusque
persuadendo quam imperando agat, multoq; & alacrior &
humanior sit in gratulatione & collaudatione recte facto-
ru, quam in culpidis plectendisq; delictis. & minoris amu-
lationi adesto non concertatio, sed imitatio. Hac enim est ad-
mirantis, illa inuidentis. Vnde est, quod amat, qui similes
fieri student: aegre tolerant & reprimuntur, qui aequali con-
tendunt. Inter multa, quae honoris gratia deferre minores
natu maioribus debent, maxime laudatur obedientia: qua
cum reverentia validam giguit benevolentiam, gratiamq; vi-
cissim obsequentem. Hac ratione Cato Capionem aetate
priorum a puero demerens obedientia, mansuetudine, & si-
lentio, tandem in virili aetate ita suum fecit, tantamq; sui in
eius animo excitauit reverentiam, ut ipso ignorante nihil ege-
rit Capio, nihil dixerit. Memoriæ mandatum est, cum tabel-
las testimonij quodam tempore obsignasset Capio, Cato-
nem qui postea superuenisset, addere ioue sigillum noluisset.
Tum Capionem repetuisse tabelas, ac sigillu abstulisse suu, 25
priusquam intelligeret qua de caula frater non credidisset,
& testimonium suspicuum habuisset. Conspicua est etiam
magno fratribus erga Epicurum reverentia, ipsius procura-
tione & benevolentia parta, cum alii in rebus, cum quod
philosophandi rationem eius quasi diuino quodam perciti
futore festati sunt, nam tametsi opiniovis errore decepti
sunt, statim a teneris vnguiculis pro certo hoc habentes &
profidentes, Neminem existuisse Epicuro sapientiorem: ta-
men dignum est mirari & eum qui ipsos sic animauit, & ipsos
ita affectos. Sed & de recentioribus philosophis Apollonius
peripateticus refutauit eum, qui gloriam communicari
posse negauerat, cum solutioni fratris suo natu minori decus
honoremque conciliasset. Mihi quidem ipsi ad reliqua, ob
quæ fortunæ gratias agere debeo, accessisse Timonis fra-
tris & consta. e benevolentiam, nemo corum ignorat, qui
quouis

quouis modo mecum rem habuit: minimè omnium vos familiares mei. Sunt porrò fratribus ætate propinquis etiam alia quædam cauenda, exigua quidem hæc, sed continencia & crebra, prauumque in uicem offendendi irritandi que studium ingenerantia, quod in immedicable odiū, extrema mque abit malevolentiam. Orsi enim a contentionibus de rebus ludicris, puta de alendis animalibus, & eoruñ pugnis, ut coturnicum & gallorum, deinde certaminibus puerorum in palæstra, canum in venatione & equorū continere se in maioribus rebus postmodo, & cupiditatem contendendi ambitiosam reprimere non possunt. Ita Græcorum nostra ætate potentissimi studiis histriorum, mox citharædorum diuersis in discordiam prolapserunt, deinde de lauacris Aedephiis, cœnaculis, ac conclauib. altercantes identidem atque de locis pugnantes, & aquæductus incidentes atque aliò auertentes, ita ad extreum efferauti sunt atque perditæ, ut omnibus bonis a tyrano spoliati, ac pauperes & exsules, adeòque tantum non alij quam fuerant antea facti, pristina duntaxat inuicem odia retinuerint. Ergo æmulationi & contentioni cum fratribus in rebus vilibus & primo occurrentibus se insinuant, non leui opera est resistendum, meditandūque est ut concedere & vincere discamus, gaudeamusque gratificando iis potius, quam superando. non enim Cadmeam victoriāam priscialiam, quam fratrum apud Thebas, ut turpissimam & pessimam appellauerunt. Quid? inquietes, nōnne etiam his qui placido & moderato sunt animo, ipse res sæpenumero ansam præbent dissensionis & contradicendi? Omnino quidem. Sed hic quoq; curandū est, ut contentio sit caularum, neq; ab ira aut cōtentendi studio iis quidā veluti vncus infuratur. Ius veluti probilance adhibendum est, & communī cura eius momētum considerandum: ac controversia iudicio statim arbitrisque permisla, ex animo eluenda prius est, quam nraū aliquem aut maculam inhærentem & expurgatu difficultem impri-
mat. Imitandiq; sunt hoc loco Pythagorei, qui nō generis, sed doctrinæ duntaxat societate iuncti, si quando per irā ad maledicta prærupissent, ante solis occubitum dextris multo datis & salutatione facta gratiā redintegraverūt. Nam sicut buboni febris superueniens nihil habet mali: bubo-
ne autem sublato remanens, morbus videtur esse, & pro-

Offensa le-
nes Stan-
de,

fundius habere principium. sic discordia fratrum re confecta desinens, ipius est rei: post rem manentis tantum præscriptio fuit res ipsa, alia prava & occulta causa. Operæ est premium in præsentia disceptationem audire barbarorum

Pulcherri-
ma exépla
fraterna
benevolen-
sia.

fratrum, non de particula eam agelli, aut mancipiis, vel peccore, sed de regno Persia. Mortuo Dario, alij regnum Aria. meni, vt de filiis eius natu maximo deferebant, alij Xerxi, qui ex Atossa filia Cyri, Dario iam regnū gerēt natus erat. Descendit itaq; Ariamenes è Media, non bellico apparatu, sed placidè ad iudicium. Xerxes, qui præfens ea agebat quo erant regis, veniente fratre, deposito diademate, & diecta tiara quam erectam ferunt reges, occurrit fratti, cùmque salutauit. ac dona mittens, dicere eos qui porrabant iussit: His te nunc honorat Xerxes frater tuus, qui si rex iudicio & suffragio Persarum declarabitur, proximum tibi à se locum tribuit. Respondit Ariamenes: Ego dona quidem accipio, regnum autem in Persas mihi censeo deberi, honorem tamen fratribus meis minoribus seruabo suum, & primo inter fratres Xerxi. Instante porrò iudicij die, Persæ communi sententia Artabanum iudicem designauerunt. 20
Hic Xerxi, quòd multitudini fideret, iudicem recusanti Atossa obiurgans, Quid fugis, inquit, Arrabanum patrum & Persarum optimum, fili? idque certamen metuis, in quo præclarum est, si vincare, fratrem regis Persarum secundo telo vocari? Xerxe obtemperante, & causa cognita Artabanus pronunciauit Xerxi regnum conuenire. Ariamenes autem statim profiliens fratrem adorauit, dextrâque apprehensum in solium regium collocauit. Exinde primo apud eum loco habitus, benevolum se præbuit: ita quidem, vt pro gloria fratris nauali apud Salaminam prælio præclarè pugnans ecciderit. Atque hoc tanquam purum & inculpabile exemplar benevolentiae & magnanimitatis propositum esto. Antiochi verò vt cupiditatē regnandi iure vituperaueris, ita amorem erga fratrem non planè ea obrutum mirari decet. Bellum Antiochus regni causa faciebat 25
Seleuco fratri, minor ipse ætate, matre auxilium ferente. Vidente eo bello, pugna cum Galatis congressus Seleucus & victus, nusquam apparebat, credebat türque periisse, totto exercitu à barbaris occidione occiso. Antiochus hoc nuncio allato, purpuram depositit, pullaque sumpta veste,

& clau-

& clausa regia fratrem luxit. paulo proptert auditio cum viuere
& calium exercitum colligere, progressus dijs sacrificauit, vribusque; sibi subiectis imperauit vt sacrificarent & serta gererent. Athenienses, quanquam fabulam de decorum contentione absurdè sinixerunt, inferuerunt tamen istius absurditatis correctionem minimè ineptam. secundam enim diem mensis Boedromionis semper eximut: quod ea die cum Minerua Neptuno fuerit contentio. Quid ergo obstat, quo minus & nos aliquando cum domesticis, cognatisque alteris tertaci, istum diem obliuioni consecremus, ac pro atro cen seamus? nisi si malumus multorum ac latorū dierum, quibus vnā educati sumus & viximus, memoriā abijcere? Nam aut frusta & nullius rei gratia nobis largita est natura mansuetudinem, & moderationis animi progeniem tolerantiā malorum: aut maximē his vtendum est aduersus cognatos & familiares. Iam petere gratiā delicii non minorem demonstrat benevolentiam atque amorem, quām eam facere peccanti. ergo neque negligere debemus ira commotis, & deprecantibus nequaquam repugnare: sed & ipsi vbi quid offendimus, anteverttere deprecatione iram: & ipsam, vbi nos sumus lesi, depreciationem danda venia. Celebris est in scholis fama Euclidis Socratici, quod audita iniqua & belluina voce fratris, qui diceret, Peream nisi te vlciscar: respondit, Ego verò percam, nisi tibi persuasero, vt posita ira nos ames sicut olim. At regis Eumenis non dictum, sed factum, tale est quo nullum inueniri possit magis malsuetum. Huic Eumeni Perseus Macedoniae rex inimicus, submiserat qui interficeret. hi cùm sentirent à mari terra proficiscentē Eumenem ad oraculum, ex insidijs retro hominem adorti, ingentes lapides in caput & collum coniecerunt, ita vt vertigine circumactus corrueret, mortuusque; putaretur. atque; fama hæc latè sparsa fuit, ita vt amici quidā & famuli Pergamum venientes, nuncium rei abs se visæ adferre crederetur. Proinde Attalus fratrum Eumenis natu maximus, moderatus homo, & qui erga fratrem se gessisset optimè, nō modò rex creatus, & diadematè ornatus fuit: sed & vxorem fratris Stratonicam duxit, cūmque; ea concubuit. Sed postquam narratum est viuere Eumenem, & aduertare, posito Attalus diademate, sumpto hastili pro more ei obuiam cū reliquis iuris stipatoribus. Quē Eumenes & amicè amplexus est, & regi-

pam honorificè ac splendide salutavit. cùmque non multum temporis superuixisset, absque ulla reprehensione aut suspicione extremum vitæ diem morte confecit, Attalo & regnum & vxorem suam cùm legasset. Quid autem Atthalus? multis ex uxore sibi natis liberis, nullum luctulit: sed Eume-
nis filium educauit, eiq; virilem & ratem adepto viuis dia-
dem a impositione, regisq; nomine detulit. At Cambyses somnio
territus, fratrem suum, quem regem Asia futurum erat ima-
ginatus, nulla interposita quæstione, nulla demonstratione,
interfecit. quo factum est t' ipso mortuo regnū à stirpe Cy-
ri in Darium transferetur eiusq; posteritatem, qui non fra-
tres modò, sed amicos etiam admittere in societatem rerū
& potentiae nouerat. Præterea memoria est hoc etiam te-
nendum in fraternis dissidijs, vt tunc maximè amicos fra-
tris accedas, inimicōsque vites, neque admittas. cāque in re
par est imitari Cretenses, qui crebris seditionibus bellisque
ciuilibus exagitati, extrinsecus aduentantibus hostib[us] pa-
cem ac societatem coiuenerunt. Is enim erat, quem ipsi appellabant Syncretismum. Nam sunt, qui aqua instar rebus lu-
xatis & hiantib[us], affluentes, familiaritates & amicitias euer-
tunt, utrisque inimici, & ei insidiantes, quem ob imbecilli-
tatem vident magis expotitum injuria. quippe amātem ad-
iuuant recentes & simpliciores amici: irato autem & cum
fratre dissidenti apparet malignissimos inimicorum se in-
dignationis irāque socium præbere. Quare sicut gallina il-
la apud Æsopum feli percontanti ficta benevolentia ex æ-
grotante ipsa, Quomodo valeret, respondit: Bene, si tu dis-
cedas, ita tali homini sermonem iniicienit de discordia, &
arcana eruere molienti quædam dicendum est: Nihil mihi
cum fratre est litis, si vterque nostriū calumniatoribus au-
res non præbeamus. Nunc nelcio qui sit, vt oculis virtio ali-
quo laborantibus arbitremur visum avertendum esse à co-
loribus & corporibus radium recalentibus: tamen ira, re-
prehensione, aut suspicione aduersus fratré oborta, ijs gau-
deamus ac nos implicemus, qui magis nos exagitant, quo
quidem tempore oportebat nos euatatis inimicis, maximè
cum affinibus & familiaribus amicisq; eorum veritati, & ad
vxores eorum intrare, ac libero ore conqueri. Atqui fratres
aiunt vñā ambulantes non debere lapidem in medio admit-
tere: quin & canem per medios discurrere omnis sinistru ha-
betur,

betur, ac multa talia metuunt, quorum tamen nihil frater-
 nam discindit concordiam. cæxutiunt iaterim, homines ca-
 ninos & calumniatores in medium adhibentes, & in vitium
 ab his compulsi. Proinde (ipsa disputatione id quod conti-
 nuo subsequitur suggerente) quod recte dixit Théophrastus,
 Si omnia amicorum sint communia, maximè debere ami-
 corum communes esse amicos: id non ultimo loco fratrib.
 est præcipiendum. Dum enim seorsim ac pro le alij cum a-
 lijs consuetudinem vitæ societatemque colut, ipsi in uicem
 diuelluntur: quia dum amant diuersos, sequitur ut gaudiæat
 etiam diuersis, diuersos æmulentur, à diuersis ducantur. Et
 enim amicitijs mores singuntur: & nullum est diuersitatis
 ingeniorum certius argumentum, quam vbi amici diuersi
 diliguntur. Ergo cibi, potus, ludorum, cōtubernij societas
 non perinde continet fratum concordiam, atq; eorundem
 hominum amor & odium, vt eorundem consuetudinem &
 gratam habeant, & eorundem fugiant atq; abominentur.
 Neq; verò communes amicitiæ admittunt calumnias, aut
 offensiones, sed etiam si quid iræ aut obiurgationis incide-
 rit, eluunt id in medio interpositi amici, atq; exceptum dis-
 siperant: si quidem ambobus ex æquo faueant. Nam quo mo-
 do stanno q̄s ruptum committitur atq; ferruminatur, vtra
 quæ tangentे extremitatem, & ad nataram vtriusq; contem-
 petato, hic amicum decet aptum & accommodatum esse v.
 triq; fratum, suāq; communitate eorum stipate beneuolen-
 tiā mutuam, inæquales, & non attemperati, in star incon-
 cinnorum in modis musicis sonorum, nō coniunctionem,
 sed disunctionem efficiunt. Idcirco dubitari potest, recte ne
 an contra Hesiodus dixerit:

30 Aequalē fratri causas fecisse sordalem. Operib.
 Equidem æquo prædictus animo amicus, & ambobus com- 705.
 munis fratribus, vinculum quoddam est mutuū inter eos
 amoris. Hesiodum verò apparet respexisse ad plerosque, &
 quidem malos: à quibus ob finistrum sui ipsorum amorem
 35 & procluitatē ad rialitatē fratribus metueret. Hoc mali
 vbi caueris, nihil impedit quin amicū eadē qua fratem cō-
 plectare beneuolentia: dū modo huic primæ partes semper
 deferantur in magistratib. & repub. gerendis, in invitatio-
 nibus ad conuiuta, in contrahenda cum principib. viris no-
 ticiæ. deniq; si quæ in vulgus videtur ad gloriā, dignitatēm-
 que

que conduceat & illustrate, in ijs ætati cōuenientem hono-
rem cōcedas. neq; enim adeò amicum hac in parte ista p̄r-
rogatiua ornat, quām de existimatione fratribus posthabitii
gnominia detrahit. Sed de hac quidem sentētia plures per-
scripserunt, quid sentirent. Tamen illud Menandri ve-
rum est:

Nemo sui contemptum & quo animo fert amans.

quæ vox monet ut curam fratrum geramus, neq; naturæ fi-
ducia eos negligamus. Nam & equus natura hominum, &
canis domini amans animal est: sed nisi probè curentur atq; io
tractentur, infensa sūnt & aliena. & corpus animæ cognati-
ssimum, si ab ea nō colatur, aut negleḡt̄im habeatur, adiu-
uare actiones ipsius recusat, ijsq; officit & deserit. Ratio au-
tem curandi cūm ipsis fratribus admodum cōueniens, tum
corum socios atq; affines maximè decens est, vt in omni-
bus rebus semper benevolos se alacresq; p̄sbeat, seruos do-
minorum studiosos salutent comit̄r̄q; demereantur, me-
dicis gratias agant qui fratri sanitatem restituerunt, itēmq;
fidelibus amicis, atq; promtam in vnā confiencia expedi-
tione & peregrinatione operam nauent. Vxorem porr̄ fra-
tris, vt omnium sacerorum sanctissimum, frater suspiciat ar-
que veneretur, itaq; fratrem honoret eiq; gratuletur, negle-
ctæ rationem habeat, irritatam demitiget. si mediocre ali-
quid peccauit, in placando & deprecando viro adsit. si quid
cum fratre sibi seorsim exstiterit iurgij, apud eam hunc ac-
cuset & litem componat. Maximè autem cœlibatum & or-
bitatem fratri æḡie ferat frater, eumq; hortando & expo-
brando quovis modo ad matrimonium cōtrahendum adi-
gat, legitimisque includat nuptijs. Vbi is liberos fuerit na-
ctus, euidentiū porr̄ sua in eum benevolentia, & aduer-
sum vxorem eius reverentia vtatur. Liberis se tanquam suis
beneuolum, sed benignorem tamen & indulgentiorem ex-
hibeat: ne pro ætate aliquid delinquentes, ob metum patris
& matris profugiāt, ac cum vitiosis & socordib. hominibus
consuecant: sed habeant qud̄ se conuertentes castigentur
officijq; admoneantur. Sic Plato fororis sūq; filium Speusip-
pum è magna negligentia & intemperantia reuocauit, nul-
la voce, nullo facto ei molestus. nam fugienti parentes cri-
minum eum conuincentes & maledictis incessantes, placid-
um se & iræ vacuum dans, magnū homini pudorem, suiq;
& phi-

& philosophie admirationem incusit. cūmq; à multis amicorum reprehenderetur, quod non castigaret adolescentem: Ego verò, inquit, castigo, vitæ mæ ratione ipsi demonstras quod sit honestorum & turpium discrimen. Aleum Thel-
5 salum pater, vt ferocem hominem & iniuriosum, deprimebat, eratq; ei infensus: patruus ad se recipiebat & amplectebatur. Mitentibus autem Thessalis fabas ad oraculum Delphicum, quibus deum de rege futuro consulebant, clavis pa-
tre patruus his vnam de Aleu quærentem inseruit. Cūmq;
10 Pythias Aleum regem designasset, & ipse pater professus est si nullam de hoc fabam misisse, & omnes existimauerunt errorem aliquem in nominum descriptione cōmissum es-
se. itaq; denuo missi sunt scitatum. Pythia autem veluti con-
firmans primam designationem, respondit:

15 *Archedice peperit quem rufum, nomine dico.*

Atque hoc modo Aleuas ab Apolline rex studio patrui crea-
tus, cùm ipse priores longo post se reliquit interuallo, tum
gentem ad gloriam potentiamque magnam euerit. Enim
uerò fratris filios frater, eorum recte factis, honoribus ac
20 dignitatibus gaudendo gratulandóque debet augere, & im-
petus ad res honestas eorum promouere, ac largiter lauda-
re vbi rem præclarè gerunt. suum enim filium laudare, odio-
sum videtur: fratris, pulchrum est, & non sui, sed honestatis
diuino cuidam plane amori adscribendum. Atq; ipsam no-
men fratris Adelphus videtur recte commonere de benevo-
lentia & dilectione. Quin & eos imitari decet, qui humana
præstantiores natura fuerunt. Hercules, cum duo de se-
pruaginta filios genuisset, nullo eorum parcis amauit fra-
tris filium. atq; etiamnum multis in locis eadem cum Hef-
30 culeata colitur Iolaus, atque vñā ei vota nuncupantur, &
adstes Herculis nominant. Iphiclo autem fratre in pugna
apud Lacedæmonem interfecto Hercules ingenti dolore
percussus, totam defecit Peloponnesum. Et Leucothea in-
fantem defunctæ vita sororis educauit, secumq; inter deos
35 retulit. Hinc matronæ Romanæ in férijs Leucotheæ,
quam Matutam nominant, non suos, sed so-
rorum filios in vlnas accipiunt & ho-
norem ijs habent.

PLVTARCHI DE
PLVTARCHI DE GARRV-
litate, libellus.

SANE difficultem curatu morbum philosophia garruli-
statem suscipit mede sique ei conatur. nam oratio, quæ
aduersus eum morbum valet, medicina audiētum est:
garruli vero neminem audiunt, semper loquuntur id-
que adeo primum mali ijs qui tacere nesciunt adest, quod
nihil audiunt. Estenim ista impotentia quasi vlti accita
quædam surditas, hominum ut appareat, vitium naturā cul-
pantium, quod vnicam ea lingua, duas aures dedit. Ergo
si Euripides recte dixit in auditorem stupidum,

Implere te nequeo capientem ego nihil,

Sapientia dicta infundens in futuum virum:

autem hoc in garrulum; aut potius de garrulo dixerit is
aliquis:

Implere te nihil admittentem ego nequeo,

Sapientia dicta infundens in futuum virum:

aut verius circumfundens sermones homini loquenti ad nos
audientes, non audienti loquentes. quippe ut exiguum ali-
quid inaudierit, id arreptum garrulitas veluti æstus afflu-
entis maris illicet multiplicatum reddit. Porticus Olympi-
piæ, quæ vnam vocem multis reflexionibus resonat, Hepta-
phonum vocant, id est, Septuocem. at garrulitas vel mini-
ma voce si tangitur, statim sonitus reddit varios,

25

Innotescit animi commouens fides.

Proinde in eam venire possit cogitationem, auditus foran-
mina garris non in animum, sed in linguam desinere. cum
alijs perdurent auditæ voces, garris autem effuant, ac va-
sa tanquam mente vacua, sono plena obambulent. Si tamē
videbitur nihil intentatum esse relinquendum, hoc dicam
mus ad garris,

Sile puer, bona multa habet silentium:

duo autem hæc & prima & maxima, Audire, & Audiri: quo-
rum neutrum contingit garris, sed & eo ipso quodappe-
35
tunt, infelicitate, ac cum animi molestia excidunt. Nam re-
liqua quidem animi morbis, avaritiae puta ambitioni, vo-
luptatum nimio studio, hoc saltē contingit, ut potiantur
ijs quæ appetuerunt. garris hoc molestissimum accidit,
quod auditores ab ijs frustra expectuntur. quippe nemo non
eos